

кожухътъ е една кожа, и Иліа а хвърлилъ; което ще каже: ты кой-то дерешъ съ тоа, или съ она начинъ овцѣты, не възлизашъ въ Раатъ съ чюжды кожи; разбмѣй това, че съ чюжды дрехы, съ чюжды кожи не възлизашъ въ Раатъ. О Раю! възможно ли е, че ный който смы челоуѣци, които смы Хрістіани за една толко малка вещь да искамы да избѣвимъ едно толко голѣмо добро?! Единъ Рай, за веселѣе въ единъ само часъ! О Раю! Раю! ный можемъ та спечали, нъ ный не можемъ да та разбмѣемъ(*)

(*) Дрѣгыты словеса отъ тоа періодъ са не намѣрили.